

HONDBÓLTUR

Ítróttur

danska landsliðnum, var navnframi venjarin, Ulrik Wilbek. Hann hevur millum annað skrivað bókina, “Talent”, har hann nevnið Jóhan á Plógv Hansen. Hann skrivur at føroyingurin kemur úr einum umhvørvi, har nógvir ungir dreingir geva hvørjum øðrum íblástur við spælinum, uttan at ein venjari skipar fyri.

Tí tað var ikki bert til venjing at handbóltur var leiktur. Jóhan á Plógv Hansen og vinnmenninir vaskaðu gólv til dystir, og afturfyri sluppu teir at spæla í høllini eftir dystirnar – Onkuntíð til klokkan gjørdist eitt ella tvey um náttina, og har fingur dreingirnir ment seg á ein kreativan hátt.

Í dag sær Jóhan á Plógv Hansen eisini hetta aftur í sínum handbóltsspælið. Honum dámar væl at spæla sær á vøllinum, og er í sínum egnu orðum, ikki hin mest disiplineraði leikarin.

Eitt úrslit av at hann er sloppin at menna seg uttan at hava fingið ov stórt trýst á seg, sum onnur ítróttarfolk. –Tey gerast sjálvandi eisini ítróttarstjórnur, so har er eingin rættur háttur at fara fram, men eg haldi at tú skalt finna háttin, ið tú sjálvur heldur er stuttligur, hugsar hann.

–Nú dugi eg væl at síggja, at allir tímarnir í høllini hava hjálpt mær til hvar eg eri í

dag, men um tað ikki hevði gingið soleiðis, so hevði eg framvegis kunna fegnast um allan stuttleikan eg havi havt, staðfestir Jóhan á Plógv Hansen.

“Handbólt dugdi tú ikki at spæla”

Um tað var stuttleikin ella ikki sum var drívmegin, so gjørdust fólk varug við at Jóhan á Plógv Hansen hevði serligar handbóltsførleikar. Ein av teimum var Jan Ottesen, ið var venjari í KÍF um tað mundi, og eisini hevði við ungdómsarbeiðið hjá HSF at gera. Hann skeyt upp, at føroyingurin skuldi royna seg niðri, og saman fóru teir báðir til Danmarkar, har føroyingurin skuldi royndarvenja. Hann var í fleiri feløgum, men Skanderborg, ið er kent fyri at geva talentum móguleikan, var fyrsta valið. Skanderborg hevði av tilvild tørv á einum høggra vongi, og venjararnir sóu serligu kropsligu førleikarnar hjá føroyinginum sum ein styrk.

Í Skanderborg fekk føroyingurin Nicolaj Krickau, ið í dag venur danska oddaliðið, GOG, sum venjara. Hann vandi Jóhan á Plógv Hansen øll árin í Skanderborg, og hevur havt stóra ávirkan á menningina hjá føroyinginum, og tað var kanska fyrri neyðini.

–Hann segði við meg fyri

Um tað ikki hevði gingið soleiðis, so hevði eg framvegis kunna fegnast um allan stuttleikan eg havi havt

einum ári síðani um fyrstu tíðina hjá mær í Skanderborg: “Tú rann ólukksálaga skjótt og hoppaði heilt ólukksálaga høgt, men handbólt dugdi tú ikki at spæla. Men tað kundi tú so læra”, greiðir Jóhan á Plógv Hansen flennandi frá og heldur fram:

–Eg haldi nøkulunda at eg fann útav hvat tað gekk út uppá.

Hóast kropsligu fyritleytnirnar vóru góðar, so kom føroyingurin til ein hóp sum var vanur at styrkivenja. Hetta hevði hann ikki reiðiliga roynt so nóg í Føroyum. Boðini vóru at hann var ov lítil. Serliga til at spæla bakkur, eins og hann hevði gjørt í Kyndli.

–Tað var ein klænur Jóhan sum kom niður, eg haldi eg vigaði 73 kilo, men longu í fyrsta árinum í Skanderborg tók eg 12 kilo uppá, men gjørdist eisini eini fyra ella fimm sentimetrar hægri, minnst hann.

Vil hjálpa øðrum sum royna somu leið

Tað var ein stór broyting at fara til Skanderborg, men síðani eru fleiri føroyingar farnir at royna seg í donskum feløgum og í Skanderborg ganga nú eisini fleiri føroyingar.

–Eg royni at geva so nóg frá mær sum eg yvirhøvur kann, bæði tá eg eri í Føroyum og í Danmark. Skanderborg er nær við hjá mær og eg havi samskipt við teir í Skanderborg um at koma at vitja. Eg ætlaði at tað skuldi vera í januar, men har kom so HM ímillum.

–Tað er ikki vist eg kann hjálpa teimum við nøkrum, men teir skulu í øllum førum hava móguleikan at spyrja meg um ráð. Og vil eg gjarna vera tøkur til, eisini fyri fólk í Føroyum, sigur hann avgjòrdur.

Danmark var eitt natúrligt val

Tí Jóhan á Plógv Hansen hevur ikki gloymt Føroyar, hóast hann nú umboðar Danmark. Eitt val, ið hann ikki angrar.

–Tað er ringt at angra valið

nú, tá ið eg havi verið við til at vunnið Heimsmeistaraheitið. Men stóðan tá var, at vit spældu Challenge Trophy í Írlandi og fingur at vita at føroyskur handbóltur manglaði pengar, og at nú fór ikki at vera nakað A-landslið næstu tíðina. Samstundis bjóðaði Danmark seg til, so tað var eitt natúrligt val.

–Sjálvandi er nóg henti í føroyskum handbólti síðani tá, men tá hevði eg longu spælt við Danmark. Men eg haldi ikki ordiliga at har er nakað at angra, serliga ikki nú eftir HM. Tað er jú tað størsta eg havi upplivað á einum handbóltsvølli, sigur Jóhan á Plógv Hansen.

Hóast hann nú umboðar Danmark, so hevur føroyingurin fingið stóran stuðul úr Føroyum, og hann er ovfarin og errin um øll boðini hann hevur fingið úr Føroyum. Eitt av boðunum var frá Sosialunum, og Jóhan á Plógv Hansen svaraði hesum sum hann ger øllum øðrum.

–Eg royni at svara øllum. Eg havi ikki klárað alt enn, men eg eri ovfarin um hvussu jalig øll eru.

Er framvegis góður við føroyskan handbólt

Jóhan á Plógv er framvegis góður við føroyskan handbólt, og roynir at fylgja við so væl sum til ber.

–Har hendur nóg jaligt í føroyskum handbólti, og eg havi sjálvandi fylgt við teir seinastu landsdystirnar móti Danmark og Montenegro. Tað eina stigið í Montenegro var ólukksálaga flott, og tað tók heilt vist fólk á bóli at Føroyar kundu fáa stig móti einum góðum liði við stórum profilum.

–Eg eri ovfarin av hvussu væl teir klára seg, og tað er deiligt at síggja at føroyskur handbóltur er á veg rætta vegin. Sjálvandi er tað lógið at man ikki er ein partur av tí, men eg vóni at eg kanska eisini havi havt eina ávirkan á føroyskan handbólt, við tað at fleiri leikarar nú flyta niður at royna seg á hægri stóði. Óansæð hvat, so er tað deiligt at síggja hvussu nógvir føroyskir handbóltsspælari vilja gerast yrkisleikarar og taka kjansin, sigur Jóhan á Plógv Hansen.

Danmark og Føroyar spæla undankappingardyst í Juni, og føroyingurin á danska landsliðnum er kanska eyka spentur um hann sleppur við.

–Eg vóni sjálvandi at spæla allar dystirnar á danska landsliðnum, men at spæla móti Føroyum hevði verið ólukksálaga stuttligt. Eg kenni jú so at siga allar á landsliðinum, og fleiri av teimum rættiliga væl, so tað hevði verið ein heilt serligur dystur, sigur Jóhan á Plógv Hansen at enda.